

Î N C H E I E R E

17 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul - Valeriu Doagă

Judecătorii -

Iuliana Oprea, Sveatoslav Moldovan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de societatea cu răspundere limitată "Autoframe-FM" și Cazacov Leonid,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Cazacov Leonid împotriva societății cu răspundere limitată "Autoframe-FM" cu privire la anularea ordinelor, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2016

c o n s t a t ă :

La data de 25 februarie 2014 reclamantul Cazacov Leonid a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL "Autoframe-FM" cu privire la anularea ordinelor de sancționare și de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a menționat că, începând cu data de 13 ianuarie 2009 activează în cadrul SRL "Autoframe-FM" în calitate de inginer - șef, iar prin ordinul nr. 3 din 07 februarie 2014 i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară - mustrare aspră pentru neexecutarea obligațiilor de serviciu.

Afirmă că, la data de 24 februarie 2014 a fost emis un alt ordin de sancționare cu nr. 14, despre care reclamantul nu a fost informat.

Solicită anularea ordinului nr. 3 din 07 februarie 2014 și ordinului nr. 14 din 24 februarie 2014 emise de SRL "Autoframe-FM" cu privire la sancționarea cu muștrare aspră a lui Cazacov Leonid, precum și repararea prejudiciului moral în mărime de 50000 lei.

La data de 04 martie 2014 reclamantul Cazacov Leonid a depus cererea de chemare în judecată suplimentară, solicitând anularea ordinului nr. 18-k din 27 februarie 2014 cu privire la concedierea sa din funcția deținută, emisă de angajator în baza art. 86 alin. (1) lit. g) din Codul muncii, restabilirea la locul de muncă, încasarea sumei de 50000 de lei cu titlu de prejudiciu moral.

La data de 04 aprilie 2014 reclamantul Cazacov Leonid a depus cerere de chemare în judecată concretizată, solicitând anularea ordinului nr. 3 din 07 februarie 2014 emis de SRL "Autoframe-FM", de aplicare a sancțiunii disciplinare - muștrare aspră; anularea ordinului nr. 14 din 24 februarie 2014 emis de SRL "Autoframe-FM", de aplicare a sancțiunii disciplinare - muștrare aspră.

La data de 17 aprilie 2014 reclamantul Cazacov Leonid a depus cererea de chemare în judecată împotriva SRL "Autoframe-FM", solicitând anularea ordinelor nr. 3 din 07 februarie 2014 și nr. 14 din 24 februarie 2014, de aplicare a sancțiunilor muștrare aspră; anularea ordinului de concediere nr. 18 - k din 27 februarie 2014, restabilirea în funcția de inginer - șef al SRL "Autoframe-FM"; încasarea salariului pentru lipsa forțată de la locul de muncă în mărime de 4500 de lei; compensarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5000 de lei și repararea prejudiciului moral în sumă de 100000 de lei, invocând ilegalitatea sancționării disciplinare și concedierii din funcția deținută.

Prin încheierea judecătorei Râșcani mun. Chișinău din 13 octombrie 2014 pricinile date au fost conexe într-un singur proces.

Prin cererile depuse la data 30 ianuarie 2015 și 28 aprilie 2015 reclamantul și-a concretizat cunatumul revendicărilor salariale, invocând că, salariul mediu pentru ultimele trei luni de activitate în cadrul SRL "Autoframe-FM" a constituit suma de 5234,17 lei.

Prin hotărârea judecătorei Râșcani mun. Chișinău din 29 mai 2015 s-a admis parțial acțiunea, s-a declarat nul ordinul nr. 3 din 07.02.2014 privind aplicarea lui Leonid Cazacov, a sancțiunii disciplinare - muștrare aspră; s-a declarat nul ordinul nr. 14 din 24.02.2014 privind lipsa îndeplinirii obligațiilor de serviciu și aplicarea lui Leonid Cazacov, inginer-șef a sancțiunii disciplinare - muștrare aspră; s-a declarat nul ordinul nr. 18-k din 27.02.2014 de concediere a inginerului - șef Cazacov Leonid în baza art. 86 alin. (1) lit. g) din Codul muncii; s-a restabilit Cazacov Leonid la locul de muncă, în funcție de inginer-șef al SRL "Autoframe-FM"; s-au încasat de la SRL "Autoframe-FM" în beneficiul lui Cazacov Leonid, suma de 67500 de lei în calitate de salariu pentru lipsa forțată de la locul de muncă, în rest cerința respectivă a fost respinsă ca neîntemeiată; suma de 5000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, în rest cerința respectivă a fost respinsă ca neîntemeiată; suma de 5000 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată, în rest cerința respectivă a fost respinsă ca neîntemeiată precum și taxa de stat în mărime de 2125 de lei. S-a pus în executare imediată hotărârea în partea reintegrării lui Cazacov Leonid în funcția de inginer-șef al SRL "Autoframe-FM" și încasarea în beneficiul său a unui salariu mediu pentru lipsa forțată de la muncă în mărime de 4500 de lei.

Instanța a constatat că, ordinele nr. 3 din 07 februarie 2014 și nr. 14 din 24 februarie 2014 sunt ilegale, pasibile anulării deoarece contravin art. 210 din Codul muncii, nefiind indicate temeiurile de fapt care au stat la baza emiterii ordinelor disputate, pe cale de consecință fiind anulat ordinul de concediere nr. 17-k din 27 februarie 2014 cu dispunerea restabilirii în funcție a reclamantului și încasarea sumelor cuvenite salariatului potrivit Codului muncii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2016 s-au respins apelurile declarate de Cazacov Leonid și SRL "Autoframe-FM" și s-a menținut hotărârea Judecătorei Râșcani mun. Chișinău din 29 mai 2015.

La data de 05 septembrie 2016 Cazacov Leonid a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2016 solicitând admiterea recursului, casarea parțială a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe în partea pretențiilor respinse cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri de admitere integrală a pretențiilor formulate.

În motivarea recursului a invocat că, instanțele nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante ale pricinii.

La data de 15 septembrie 2016 SRL "Autoframe-FM" a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2016 solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, instanțele au apreciat arbitrar probele, au interpretat eronat art. 210 din Codul muncii, denaturând spiritul și litera legii, considerând că ordinele contestate de Cazacov Leonid sunt legale și întemeiate.

Examinând temeiurile recursurilor în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sunt inadmisibile din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul consideră că recursurile au fost exercitate în termen în condițiile în care la materialele dosarului lipsesc probe ce ar atesta momentul comunicării către recurenți a deciziei instanței de apel.

Argumentele invocate în recursuri precum că, instanțele nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante ale pricinii, au apreciat arbitrar probele și au interpretat eronat art. 220 din Codul muncii nu pot fi reținute deoarece la caz, s-a determinat raportul juridic litigios și normele legale aplicabile, au fost supuse analizei ordinea contestate de titularul acțiunii, sub aspectul temeiniciei și legalității emiterii lor, cu aprecierea justă a probelor ce confirmă pozițiile participanților la proces și asigurarea garanțiilor procesuale inerente unui proces echitabil. În speță, art. 210 din Codul muncii a fost interpretat și aplicat corect de instanțele de judecată într-o manieră explicită și argumentată.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurenții nu au invocat niciun argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că "... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes." (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recursuri nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de societatea cu răspundere limitată "Autoframe-FM" și Cazacov Leonid ca fiind inadmisibile în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă,

completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursurile declarate de societatea cu răspundere limitată “Autoframe-FM” și Cazacov Leonid se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Sveatoslav Moldovan